

1 כל הסוכות שוות | יוכי ברנדס

... לוח השנה שלנו מבליט היבטים לאומיים וחקלאיים, אך לא מזניח גם את התחום החברתי. בפורים אנחנו מתבקשים לתת לעניים מאכלים טובים ("וימתנות לאֲבוֹנִים"), ובפסח אנחנו מצווים לארח אותם בליל הסדר ("כָּל דְּכָפִין יֵיטִי וְיִיכַל"). חג הסוכות, לעומתם, לא מזכיר בכלל תרומות ונדבות. אם כבר אז להפך. במקום עניים אנחנו נקראים לארח דווקא את בכירי האומה, האושפיזין. וזה נחמד מאוד. הרבה יותר כיף לשבת בסוכה עם משה רבנו ודוד המלך, מאשר עם איזה הומלס שאספנו מהרחוב.

ובכל זאת, או דווקא משום כך, סוכות הוא החג הכי חברתי שלנו. פורים ופסח תופסים את העונוי כמצב טבעי. ככה זה בעולמנו. תמיד יהיו מי שיסבו לסעודה חגיגית בבתים מרווחים, ומי שיתגוללו בחוץ רעבים. כל שנתר לעשות הוא לתבוע מאלה שיש להם להזמין מדי פעם את אלה שאין להם. ואילו חג הסוכות לא משלים עם המציאות. במקום להכניס את העניים הביתה, הוא מוציא את כולנו החוצה. וכל הסוכות שוות. לא לגמרי, אבל כמעט. לכולן יש סכך שלא יכול להיות עשוי מזהב, וארבעה קירות שאי אפשר לצפות ביהלומים.

... הישיבה בסוכה אמורה לעורר אותנו לחשבון נפש חברתי, שישפיע עלינו כל השנה. אולי לא נצליח לייסד עולם של שוויון. לא אולי. בטוח. אבל יש כל כך הרבה מה לתקן גם בלי לנסות להגשים שוויון מוחלט.

(ישראל היום 2013)

לכל החגים בתרבות היהודית יש מקבילות בתרבויות אחרות: נרות, תחפושות, מצות, מדורות, מאכלי חלב, אפילו שופר. אבל על הסוכה רשמנו פטנט בלעדי. שום דת מלבדנו לא מחייבת את מאמיניה לעזוב את בתיהם הנוחים ולחיות שבוע בתוך סוכות. ועוד לשמוח! כן, כן, חג הסוכות הוא לא רק החג הכי מוזר שלנו, אלא גם היחיד שתובע מאיתנו שמחה. הייחודיות שלו בלטה כבר בימי התנ"ך. כשהנביא זכריה ביקש לתאר איך באחרית הימים הגויים ישתוקקו להצטרף אלינו, הוא אמר: "וְהָיָה כָּל הַנוֹתֵר מִכָּל הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל יְרוּשָׁלַם וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ ה' צְבָאוֹת וְלַחַג אֶת חַג הַסֻּכּוֹת".

שאלות

- האם השמחה היא ערך לדעתכן/ם?
- האם חגיגת החג יחד עם אומות העולם היא ערך? מה המסר של החג לפי נבואת זכריה?

ככל שחג הוא יותר חריג, כך מצמידים לו יותר הסברים, שהופכים אותו ליותר עמוק ומעניין... ההסברים האהובים עלי ביותר הם אלה שמוצאים בחג הסוכות ערכים כמו חיבור לטבע, כמיהה לשלום, צניעות והסתפקות במועט. קובי אוז, למשל, רואה בסוכה מתכון נגד זחיות רכושנית: "זלמן נשכב על הכורסא בסלון / הביט על הקירות והציץ מהחלון / ביתי מבצרי הוא כמו ממלכה / ושוב יצתה בת קול ואמרה / זלמן זה לא אתה / סוכות עכשיו צא אל הסוכה / נובו ריש אל תהיה לי מצוברח / הבט לכוכבים הקורצים מהסכך / ביתך לא אתה / מעמדך לא אתה / גם אדמתך לא אתה / אתה פשוט זלמן".

פילון האלכסנדרוני

חי בסביבות 15 לפני הספירה עד 45 לספירה. היה פילוסוף יהודי-הלניסטי שחי באלכסנדריה בימי הקיסרות הרומית. הרבה לעסוק בהצגת היהדות כתואמת לעקרונות הפילוסופיה היוונית.

... וגם פירושו של פילון האלכסנדרוני: "חג הסוכות חל בשוויון היום והלילה שבחורף, מכאן אנו למדים שחייבים לכבד את השוויון ולשנוא את האי-שוויון. השוויון הוא מקור מוצאו של הצדק, והאי-שוויון הוא מקורו של העוול".

שאלות

- האם עבורכן/ם היציאה מהבית אל הסוכה מעודדת חשיבה על האחר או שהיא מדגישה דווקא את הצורך האישי ביציבות וביטחון?
- "הישיבה בסוכה אמורה לעורר אותנו לחשבון נפש חברתי" - מדוע דווקא הישיבה בסוכה אמורה לעורר לחשבון נפש? מה יעזור להפוך את הסוכה למרחב לדיון וחשבון נפש חברתי?
- לפי ברנדס, עיקר החג אינו הזמנת האושפיזין לסוכה, אלא מעורבות במציאות שבחוץ. הציעו רעיונות לאושפיזין שתמצו להזמין לסוכה, או סוכות שתמצו להתארח בהן כדי לטפח ולפתח את ערך השוויון בחברה הישראלית.

שאלות

- מהם הערכים המרכזיים בחג על פי קובי אוז? מה מדגיש פילון האלכסנדרוני? ומה הקשר בין הערכים?
- באיזה אופן נבואת זכריה (בפסוקה הראשונה) או שירו של קובי אוז עוסקים גם בערך השוויון?

ישיבה בסוכה

נספח ג

מקורות ללימוד

2 כל האזרח בישראל ישובו בסוכות | פרשנות המקרא

בְּסֻכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יָשׁוּבוּ בְּסֻכּוֹת: לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בְּסֻכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם:

(ויקרא, כ"ג, מב-מג)

שאלות לדיון

- ניתן להבין שהסיבה למצוות הישיבה בסוכה, קשורה למקום שנקרא 'סוכות' שבו הייתה העצירה הראשונה של בני ישראל ביציאת מצרים (ולא למבנה הסוכה). למה חשוב לזכור דווקא את המקום הזה? מדוע עצירה זאת ועצם הישיבה בסוכות, מהווה אירוע מרכזי בסיפור העבדות והשחרור?
- הפסוק מספר ויקרא מדגיש את הישיבה בסוכה (תשבו / ישבו / הושבתי). האם שבוע באוהל, או שבוע לינה בשטח, יכולים להיות חלופה שתשרת את אותו רעיון? מה דומה? מה שונה?

פרשן המקרא רבי חזקיה בן מנוח, המכונה 'חזקוני', מבהיר למי בעיקר מכוונת מצוות הישיבה בסוכה:

כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יָשׁוּבוּ בְּסֻכּוֹת - לַגֵּר [מי שאינו תושב קבוע] אינו צריך להזהיר [לא צריך לצוות אותו לשבת בסוכה] שהרי אין לו בית אחרת, אבל האזרחים והמיושבים בישראל אף-על-פי שיש להם בתים ופלטרין [ארמונות] גדולים ישבו הם בסוכות. חג זה נקבע בזמן אסיפת [אסיף] גורן ויקב פן ירום לבבם על בתיהם שהם מלאים כל טוב, ויאמרו: 'ידינו עשתה לנו את כל החיל הזה', ומתוך ישיבתם בסוכה יתנו שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לְמִי שֶׁנָּתַן לָהֶם נַחְלָה וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל טוֹב.

חזקוני

חזקיה בן מנוח (חזקוני) רב ופרשן מקרא, צרפתי. בן המאה ה-13.

(פירוש חזקוני לויקרא כ"ג)

שאלות לדיון

- הפרשנות המקובלת (כמו זו של חזקוני הנזכר לעיל) מדגישה את חשיבות היציאה לסוכה עבור בעלי בתים ונכסים שסיימו את עונת האסיף, ונהנים מהרכוש שצברו. מה הסוכה אמורה ללמד אותם? מה יכולים ללמוד אלה שאין להם ממון ורכוש שגם הם נדרשים לשבת בסוכה?
- התפיסה הדתית מדגישה את מחויבות האדם לאל, ולשיטתה החג נועד להדגיש שהישגים חומריים הם לא רק פרי מאמץ אנושי, ולכן יש להודות לאלוהים על ההישגים האלה. איזה מסר יכול/ה גם אזרח/ית ישראל/ית חילונית/ת לאמץ מן הדרישה לצאת החוצה מהבית, ולהתרחק מן הרכוש שצבר/ה?

ישיבה בסוכה

3 חג הסוכות – גם לאומות העולם

בזמן שבית המקדש היה קיים הוקרבו קורבנות מיוחדים לציון החגים. חג הסוכות ייחודי ושונה מחגים אחרים במספר הקורבנות הרב שנדרשו להקריב במהלכו: 70 פרים!

אחד ההסברים המקובלים למספר הגבוה, מעבר להיותו מספר טיפולוגי [סמלי], הוא ש-70 הפרים הם קורבן שמסמל את 70 אומות העולם [מספר העמים בעת העתיקה] ובכך מסמל את השותפות של כלל עמי העולם בחג כמו שאמרו בתלמוד הבבלי:

אמר רבי אלעזר: הני [אלה] שבעים פרים [של סוכות] כנגד מי [מה הם מסמלים]?
כנגד שבעים אומות.

(מסכת סוכה נ"ה, ע"ב)

רש"י בפירושו למסכת סוכה מסביר כך:

"שבעים פרים – פרי החג שבעים הם... כנגד שבעים אומות לכפר עליהם שירדו גשמים בכל העולם, לפי שנידונין בחג [הסוכות] על המים"

לפי ההסבר של רש"י, אנחנו מתפללים בחג הסוכות שירד גשם על כל אומות העולם, כי כל האנושות זקוקה למים משמים.

בנבואת זכריה על אחרית הימים נאמר שסוכות הוא החג שיחגגו כל העמים, וגם בנבואה זו הגשם הוא המכנה המשותף:

וְהָיָה כָּל הַנּוֹתֵר מִכָּל הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל יְרוּשָׁלַם וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ ה' צְבָאוֹת וְלַחַג אֶת חַג הַסּוּכוֹת. וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחַת הָאָרֶץ אֶל יְרוּשָׁלַם לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ ה' צְבָאוֹת וְלֹא עֲלִיָּהֶם יְהִיֶה הַגָּשֶׁם.

(זכריה י"ד, טז-יז)

- אילו ערכים משותפים יכולים לבוא לידי ביטוי בתפילה (בין-לאומי ובין-דתי) לגשם?
- הגשם הוא משאב טבע וגם סמל. מה הוא סימל בימי קדם (ע"פ המקורות) ומה הוא מסמל היום?
- למה לדעתכן חג שהגשם הוא נושא מרכזי בו, ושיש גם סיכוי סביר שירדו גשמים במהלכו, נחגג דווקא בישיבה בחוץ?
- התלות בגשם והדאגה לעתיד משותפת לבני ובנות כל העמים. באיזה אופן מדינת ישראל יכולה לבטא את השותפות הבין-לאומית של כל הזקוקים לגשם?

שאלות לדיון

חג האסיף

4 הסוכה סמל לתקווה | הרב יהורם מזור

המגמה להביא את האדם במעשיו ובמחשבתו לראיית עולם אוניברסלית היא מגמה בולטת במחשבת חג הסוכות.

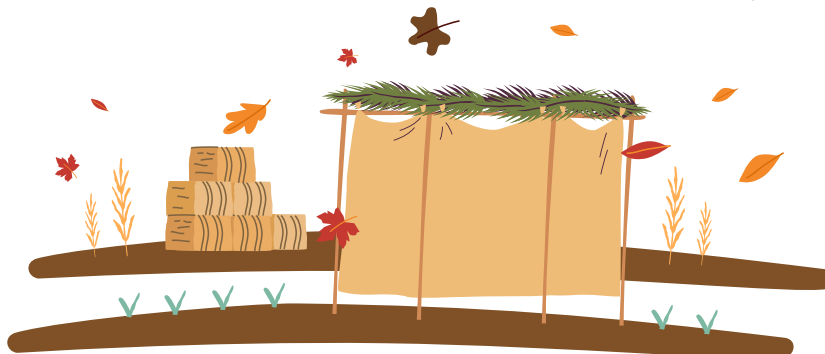
גם במצוות הסוכה מצויים רעיונות אנושיים אוניברסליים: בעצם ימי חג האסיף כאשר ביתך מלא כל טוב, אך זה סיימת את עבודתך בשדה ואתה מבקש ליהנות מפרי עמלך, אתה, המאושר אשר פרנסתך מובטחת לך בימות הקור והגשם, אין אתה רשאי להסתפק בכך שרק לך טוב, עליך לעקור מהבית הקבוע אל הסוכה, אשר איננה יותר מאשר בית ארעי.

בית אשר תלמד בו להבין גם את אלו אשר לא נהנו מהאסיף משום שאין להם נחלה ויבולים כלל. הסוכה היא למעשה ביתו של הפליט הנרדף ושל זה שאיננו מסוגל להקים לעצמו בית טוב יותר. הסוכה היא ביתם של אלה שנעקרו מחיים מסודרים ושלווים. בית אליו דולפים הגשמים והרוח חודרת אליו מבחוץ. בית אשר על פי דין חייב להיות יותר מוצל מאשר חדיר לאור החמה, ובכל זאת גם קרני החמה חודרים דרך הסכך. אך גם בבית זה מסוגל המשתמש בו להמשיך וליהנות ולהזמין אורחים ולשמוח. לכן הסוכה הינה סמל גם להבטחה של עתיד טוב יותר, צודק יותר ושוויוני.

ביסודה [של מצוות הישיבה בסוכה] מונחת ההשקפה האוניברסלית שלא מתקבל על הדעת שהרוע ימשיך למשול בעולם. היא סמל לתקווה כי בית ארעי זה יהפוך לבית יציב וקבוע והעני לשעבר, יגאל מעניותו ויוכל להשתתף בשמחת חג האסיף.

(מתוך הרצאה בבית ברל, תשנ"א)

- 1 בחג האסיף "אין אתה רשאי להסתפק בכך שרק לך טוב" - האם אדם שעמל והצלחה לא רשאי ליהנות לבדו? מה תגידו לאדם שיטען שהוא שמח עם הישגיו האישיים (שהם לא על חשבון אחרים) והוא לא יכול לשמוח אם הוא צריך לראות עוני ומצוקה?
- 2 "הסוכה היא למעשה ביתו של הפליט, הנרדף ושל זה שאיננו מסוגל להקים לעצמו בית יותר טוב" - מה אפשר ללמוד משבוע של ישיבה בביתו של אדם אחר? מה דעתך/ם על ההצעה לארח פליט או אדם נזקק במשך שבוע בבית שיש בו כל טוב, במקום לצאת ולחיות בסוכה? מה היתרון ברעיון כזה? מה היתרון של ישיבה בסוכה?
- 3 נסו להסביר כיצד ישיבה בסוכה בחום השמש או בגשם שדולף פנימה יכולה להיות שיעור באופטימיות?

ארבעת המינים

נספח ג

מקורות ללימוד

5 כלי מלחמה וסוכת שלום | הרבה תמר אלעד-אפלבוים

בתיקוני הזוהר (כט, א) כינו את הלולב וכל ארבעת המינים כ"מאני קרבא", 'כלי קרב'... מעניין שתפיסת הלולב כסימן לניצחון מוסברת בספר תיקוני הזוהר... בצורה שונה: לא כפרס או אות של מנצח, אלא פשוט, כנפנוף בכלי המלחמה עצמם. לפי גישה זאת, ארבעת המינים מסמלים עולם של התמודדות, אתגר ומאבק. והנפנוף בהם, הוא הכרה מתמדת במתח ובמאבק המצויים במציאות תדיר. ואכן, אפילו חג השמחה הגדולה איננו פטור ממאבק וממתח. לאורך החג כולו אנו שבים ומבקשים על הגשם, בכל בוקר מבקרי החג אנו מקיפים את הבימה כשם שהקיפו בעבר את מזבח המקדש, ובנענועי לולב מבקשים את הגשם. אולם מה שנראה לעתים כטקס פגאני, יכול גם להתפרש אחרת. אנו מתפללים על התמודדות מוצלחת עם המציאות במובן הרחב ביותר. למען זה יוצא האדם לקרב כבר בפתחת השנה, מזוין [מצויד] בארבעה מינים מול כל ששת המינים שבהם חי, לאמור: ארבע רוחות השמים, מה שמעליו וכל שמתחתיו.

נסו לשער לאילו סוגי מאבקים והתמודדויות במציאות מתכוונת הכותבת? מדוע מאבקים והתמודדויות אלו מרכזיים דווקא בחג הסוכות?

כהמשך לאותו רעיון, מתאר המדרש בויקרא רבה את ארבעת המינים גם כמייצגים את איברי האדם – הלולב הוא השדרה, האתרוג הוא הלב, ההדס מסמל את העיניים והערבה את הפה, וכל הארבעה יחד מרכיבים את האדם השלם. כך עובר המתח המתמיד מן המציאות הכללית אל האדם גופא, ובו מתקיימים מתחים מתמידים בין הכוחות השונים... ולעומת כל אלה – הסוכה. לאורך כל חודש אלול ועד להושענא רבה אנחנו אומרים את מזמור כ"ז בתהלים: "כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֶכֶה בַּיּוֹם רָעָה יִסְתַּרְנִי בְּסֶתֶר אֲהָלוֹ בְּצוּר יְרוּמָמַי". אותה סוכה מתוארת גם בישעיהו פרק ד': "וְסֹכֶה תִּהְיֶה לְצַל יוֹמָם מִחֶרֶב וּלְמַחְסָה וּלְמַסְתוֹר מִזֶּרֶם וּמִמָּטָר". הסוכה המיוחלת הזאת היא אותו מקום המוגן ממאבק... וכך דרים בכפיפה אחת כלי מלחמה וכלי שלום. ארבעה מינים וסוכה. לא בכדי תיאר זאת ר' משה בן יעקב אדהאן – אב בית הדין ומנהיגה הרוחני של קהילת מכנאס שבמרקו במאה ה-18 בפיוטו: "סוֹכָה וְלוּלָב לְעַם סֻגְלָה יַחַד יְרַנּוּ יִשְׂאוּ תְהִלָּה".

להאזנה לפיוט

יחד דווקא, שני סמלים הזקוקים זה לזה ומעצימים זה את איכותו של האחר. ... וכך, תוך כדי אחיזה בכלי מלחמה אנו פורשים מעלינו סוכת שלום. איננו מוותרים על אף אחת משתי הצלעות ביניהן עתידה השנה החדשה לנוע. בידינו אזמל לשינוי ותמורה, ומעל ראשינו שכינת אל.

כך נכנסת שנה חדשה. ולוואי ונרון בה ונשיר תהילה.

(מתוך המאמר 'סוֹכָה וְלוּלָב לְעַם סֻגְלָה יַחַד יְרַנּוּ יִשְׂאוּ תְהִלָּה', מרכז הידע והמחקר של מכון שכטר)

- למה צריך לשמר בחיינו גם את רוח המאבק ולא לבחור במציאות של סוכת שלום מתמדת? ?
- מה יכולים להרוויח משילוב כזה? ?
- אילו ערכים מסמלים ארבעת המינים ואילו ערכים מבטאת הסוכה לדברי הרבה אלעד-אפלבוים? מדוע אנחנו זקוקים לשניהם? ?
- איך אפשר לממש את הרעיונות הללו בחיים האישיים? מה וכיצד נכון ליישם גם בכיתה / בקהילה / בחברה? ?

שאלות לדיון

גשם

6 תפילה מודרנית לגשם | ביני תלמי, קיבוץ משמר העמק

על פי המסורת, בחג סוכות "נידונים על המים" [נקבע אם תהיה שנה גשומה], ובשמיני עצרת [שמחת תורה] מתחילים להתפלל על הגשם.

שאלות למחשבה לפני הקריאה:

- ❓ באילו אופנים האדם תלוי בטבע ובגשם בפרט?
- ❓ מה הזיקה בין יחסי האדם והטבע לבין ערך השוויון?

הנותן בעמק גשם ויורה ומלקוש בעתו -
 זכר קישון שוטף ומלחמות ברק ודבורה על המשפט הנכון שיבור לו אדם,
 נביא בכרמל, מזבחות אש קדומות ועב קטנה ככף איש העולה מן הים;
 משיב הרוח ומוריד הגשם -
 זכר מעשה אבות שבאו אליך בלב מלא ובדידם ריקות וחצבו סלע לבית,
 פלסו דרך לעבר בה וחפרו מעינות ישועה קולחים;
 זכר מעשה אמהות שבאו אליך עקרות ממעש וילדו עולם חדש
 ובראו ארץ והצמיחו דשא עשב ופרחי חיים

המסיע רוחות צפון מחוללות גשם -
 זכר רק שביל שכבשו רגלינו, עץ שנטעו ידינו וטרקטור ראשון בשדה ותלמים,
 זהב שבלת בשדה כורעה ברוח ועמס גרעינים ולחם חסד ורחמים

שומר הרוח, זורע עבים וקוצר מטר -
 זכר מעשה ידיו הראויים בימים, ובלילה את שירי הנפש היחפה ואת הלב התמים;
 זכר זר כלניות אדמות בעמק, כתר נרקסי ניחוח, ורקפות... עד קץ הימים;
 זכר לנו -
 והיינו כעץ שתול על פלגי מים עושה פרי למינו, כעשב השדה מצמיח זרע
 וכפרח מעט בקרקע בתולה...
 ברוך השומע תפלה

- ❓ נסו לזהות 2-3 דמויות, תקופות, אירועים ונופים המופיעים בתפילה (רצוי לסמן על הכתוב).
- ❓ כל בתי התפילה של ביני תלמי עוסקים בזיכרון. מדוע חשוב לזכור דווקא את האירועים והתכנים שמזכרים בתפילה?
- ❓ למה גשם הוא עניין ישראלי או יהודי במיוחד? מה בטקסט מאפשר להתייחס לגשם גם בראייה אוניברסלית?

שאלות לדיון